

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.376/2025/5.
A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin bíró
Dr. Remes Gábor
Dr. Szilas Judit bíró
A felperes: felperes1
cím1
A felperes képviselője: Incze Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Incze Márton
cím2
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XXI. Kerületi Hivatala cím3
Az alperes képviselője: Dr. Farkas László Zoltán kamarai jogtanácsos
A per tárgya: népegészségügyi ügyben hozott BP-21/NEO/03151-2/2024. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 52.K.704.732/2024/10. számú ítélete
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (14. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 52.K.704.732/2024/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 71.120 (azaz hetvenegyezer-százhusz) forint, az alperesnek 210.000 (azaz kétszázttízezer) forint költsége merült fel, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az cím4 szám alatti telephelyen felnőtt háziorvosi ellátást végez. A felperes részére kiadott működési engedély az ügyelet/készenlét ellátási formáját „*Nem vesz részt*” szöveggel tartalmazta.

[2] Az alperes a működési engedély módosítása tárgyában 2024. október 18-án hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított, amelynek eredményeként a 2024. október 22. napján meghozott BP-21/NEO/03151-2/2024. számú határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította: annak 2. számú mellékletében a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” formában határozta meg. Egyidejűleg előírta, hogy a felperes a működése során köteles az egyes szakmák, illetve szakmán belüli szolgáltatások folytatásához előírt személyi, tárgyi és szakmai követelményeket folyamatosan biztosítani, valamint a további, a tevékenységre előírt speciális jogszabályi előírásokat betartani. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az előírtak be nem tartása esetén bírság kiszabására van lehetőség.

[3] Határozatának indokolásában kiemelte, hogy az ügyeleti ellátást 2024. október 1-jétől az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok, házi gyermekorvosok az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-a és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM r.) 15. § (6) bekezdése értelmében, az ESzCsM r. 15. § (8a)-(8c) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerint. Erre figyelemmel vizsgálta felül az illetékességébe tartozó valamennyi érintett működési engedélyét. Mivel a felperes működési engedélye nem tartalmazta az ügyeletben való részvétel tényét, ezért azt hivatalból módosította az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 14. § (1) bekezdése alapján. A nyolc napon belüli döntéshozatalra figyelemmel mellőzte a felperes eljárás megindításáról szóló értesítését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes az eljárás megindításáról nem értesítette, abba ügyfélként nem vonta be, így jogait nem tudta gyakorolni. Az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási és az indokolási kötelezettségének. Hangsúlyozta, hogy sem a határozat meghozatalának időpontjában, sem azóta nem teljesülnek a Korm. r. 8. §-ában foglalt feltételei az ügyeleti munkavégzésnek, ugyanis az OMSZ-szel még nem kötött közreműködői szerződést, nem

rendelkezik felelősségbiztosítási szerződéssel, és nem tett kötelezettségvállaló nyilatkozatot sem.

[5] Az alperes védekezése a kereset elutasítására irányult, fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a 2025. március 20-án kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés *a*) pontja és 92. § (1) bekezdés *b*) és *d*) pontja alapján.

[7] Rögzítette, hogy a közigazgatási hatósági eljárásoknak minden esetben meg kell felelniük az alapelveknek, így a tisztességes eljáráshoz való jognak. Az alapelvi szintű kötelezettség abban az esetben is terheli a hatóságot, amennyiben a döntését nyolc napon belül hozza meg. Az ügyféli jogok hatósági eljárásban történő elvonása az ügy érdemére kiható, lényeges eljárási jogszabálysértést jelent, a jogsértés a közigazgatási perben nem orvosolható. Megállapította, hogy az eljárás teljes egészében az ügyfél tudta nélkül zajlott, a felperes el volt zárva a nyilatkozattételi jog gyakorlásától.

[8] A jogerős ítéletben foglaltak szerint az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének, nem vizsgálta, hogy a tevékenység végzésének feltételei megvalósultak-e, rendelkezésre áll-e a közreműködői szerződés, a felelősségbiztosítás, a kötelezettségvállaló nyilatkozat.

[9] Megállapította, hogy a felperes szerződés hiányában nem tud eleget tenni a perbeli jogszabályi kötelezettségének. A jogszabály a kötelezettséget írja elő, de ahhoz, hogy az teljesíthető legyen, további részletekről kell megállapodni, amely a szerződéskötés útján valósítható meg.

[10] Kifejtette, hogy a működési engedély egy adott tevékenység végzésére vonatkozó feltételek teljesülését igazoló hatósági aktus, amely feljogosítja az engedély birtokosát a tevékenység végzésére. Célja annak biztosítása, hogy az adott tevékenység megfeleljen a vonatkozó jogszabályoknak és szakmai követelményeknek. Kiadásának előfeltétele, hogy az érintett jogalany teljesítse a jogszabályban meghatározott feltételeket. A működési engedély funkciója nem a jogszabályi rendelkezések rögzítése, azok megisméltése, hanem az adott ügyfél vonatkozásában a jogszabályoknak és szakmai követelményeknek való megfelelés tényének rögzítése. A működési engedély azt tanúsítja, hogy annak birtokosa – a jogszabályi előírások, követelmények teljesítése, az azoknak való megfelelés okán – jogosult az egészségügyi szolgáltató tevékenység gyakorlására. A Korm. r. 11. § (2) bekezdés *k*) pontja értelmében abban az esetben lehet a központi ügyeletben való részvételt rögzíteni a működési engedélyben, ha ténylegesen megvalósulnak ennek a feltételei. Az alperes e feltételek hiányában módosította a működési engedélyt.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[11] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[12] Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Korm. r. 14. § (1) bekezdését, az Ákr. 3. §-át, 62. § (1) bekezdését, 104. § (1) bekezdés *a)* és *e)* pontját, (3) bekezdés *a)* pontját, a Kp. 88. § (1) bekezdés *c)* pontját és 92. § (1) bekezdés *b)* pontját, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdését. Az elsőfokú bíróság továbbá nem indokolta, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés *a)* pontjának alkalmazása miként sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot.

[13] Állította, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése, és így a jogkövetkeztetése is téves. Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása hiányos, mert mellőzte a védiratban foglaltak vizsgálatát.

[14] Kiemelte, hogy a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki. Az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI.17.) EüM rendelet külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi ellátást. A felperes működési engedélyében a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, az kizárólag a 6301 szakmakódú, felnőtt háziorvosi ellátásra szól. Az OMSZ által működtetett, háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (a továbbiakban: NNGYK) adja ki. A Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés *k)* pontja alapján a kerületi hivatalok által a háziorvosi (szakmakód: 6301) és házi gyermekorvosi szakmára (szakmakód: 6302) kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia. A működési engedély módosítását az NNGYK, mint szakmai irányító szerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el, és mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel és nem új kötelezettséget írt elő.

[15] Arra is hivatkozott, hogy az eljárását nem kötelezés kiadása, vagy új kötelezettség megállapítása céljából folytatta le. A felperes ügyeletben való részvételi kötelezettségét nem önmagában a keresettel támadott határozat, hanem a megváltozott jogi környezet erezteti, ezért a szerződés, illetve az elsőfokú bíróság által felsorolt egyéb feltételek hiánya irreleváns.

[16] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság úgy állapította meg a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, hogy azt nem indokolta, a nyilatkozattételi jog elmaradására vonatkozó megállapításnál nem vette figyelembe az Ákr. 104. § (3) bekezdés *a)* pontjában, továbbá a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú végzésében foglaltakat.

[17] A jogerős ítélet működési engedély céljára vonatkozó okfejtése jogi normából nem vezethető le, mint ahogyan az sem, hogy az ügyeletben való részvétel csak akkor lenne rögzíthető a működési engedélyben, ha annak egyéb feltételei ténylegesen megvalósultak.

[18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Perköltséget számított fel.

[19] Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért jogerős ítélet nem jogszabálysértő, az elsőfokú bíróság megalapozott határozatot hozott.

[20] Arra hivatkozott, hogy az alperes köteles lett volna az Ákr. 62. § (1) és (2) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tenni, azaz vizsgálni azt a körülményt, hogy a működési engedély módosításának jogszabályi feltételei fennállnak-e. Ezen feltételek közé tartozik az OMSZ-szel kötött személyes közreműködői szerződés, a

felelősségbiztosítás, továbbá a kötelezettségvállaló nyilatkozat. Az orvosi ügyelet csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő szerződés megkötését követően látható el.

[21] A Kp. 117. § (3) bekezdésére utalással arra is hivatkozott, hogy nem volt az elsőfokú peres eljárás tárgya annak az érvelésnek a vizsgálata, mely szerint a központi ügyeleti ellátást szakmaként a módosított működési engedély nem rögzíti. Állította továbbá, hogy az alperes a felettes szerv iránymutatását az elsőfokú peres eljárásban nem csatolta, ezen iránymutatás egyébként sem bír a határozat jogszerűsége szempontjából jelentőséggel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alapos.

[23] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján kellett döntenie.

[24] A Kúria elsőként a felülvizsgálati kérelem Ákr. 104. § (3) bekezdés *a)* pontjával kapcsolatban kifejtett érveit vizsgálta. A Kúria az azonos tárgyú ügyben hozott Kfv.VI.37.840/2024/9. számú végzésében kimondta, hogy egy eljárás tisztességeségét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével {3291/2021. (VII. 22.) AB határozat, indokolás [47]}. Ebből következik, hogy egy-egy eljárási jogsérelem nem jelenti automatikusan az eljárás tisztességtelenségét, azt mindig az adott ügyben, az eset körülményeinek figyelembevételével, a szakigazgatási eljárások sajátosságaira tekintettel kell vizsgálni. Ennek megfelelően a közigazgatási bíróság mindig a konkrét ügyben vizsgálja, hogy az ügyféli jogok megvalósult sérelme kihatással van-e az ügy érdemére {Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9., indokolás [38]}.

[25] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a fenti vizsgálatot a konkrét ügyben, annak sajátosságait értékelve (az alperes a közhiteles nyilvántartásból való lekérdezés alapján ellenőrizte a felperes működési engedélyét, amelynek során észlelte, hogy annak tartalma nem felel meg az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseknek) nem végezte el. Pusztán az Ákr. 104. § (3) bekezdés *a)* pontjából kiindulva állapította meg a nyilatkozattételi jog, ebből következően a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, anélkül, hogy az általa megállapított jogsérelem ügy érdemére való kihatását indokolta volna. E tekintetben az ítélete érdemi felülvizsgálatra nem volt alkalmas.

[26] A Kúria az ügy érdemében szem előtt tartotta, hogy már több, hasonló tényállású ügyben hozott határozatot (Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6.). Ezekben az ügyekben azonos jogkérdés képezte a jogvita tárgyát, azaz, hogy az egészségügyi szolgáltató működési engedélyének módosítását önmagában megalapozza-e az ügyeletben való részvétel jogszabálmódosítással előírt kötelezettsége.

[27] A perbeli ügy tényállása szerint a felperes egészségügyi szolgáltató a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján részére kiadott működési engedély alapján felnőtt háziorvosi

ellátást biztosít. A működési engedély kiadásakor az alperes egészségügyi államigazgatási szerv e szakmára vonatkozóan ellenőrizte a felperes Korm. r. 9. § (1) bekezdés a-c) pontjainak való megfelelését.

[28] Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a értelmében az OMSZ gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziiorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM r. 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. A háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM r.) 2023. június 1-jétől hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja alapján a háziorvos feladatkörébe tartozik a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel.

[29] A területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatókat (háziorvosok, házi gyermekorvosok) a 2023. január 1-jétől hatályos rendelkezések szerint ügyeleti szolgálatban való részvétel kötelezettsége terheli, akár a nevükben ellátást nyújtó háziorvos, akár helyettes orvos útján. Az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség közvetlenül a jogszabályi rendelkezésekből ered {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [93]}.

[30] A Korm. r. 14. § (1) bekezdése szerint, ha az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedély módosítására okot adó körülményről hivatalból értesül, a működési engedélyt hivatalból módosítja. Az új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes – a szakmai felettes szerv utasításával összhangban – a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a felnőtt háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedélyt kiadták {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [49]}.

[31] Az elsőfokú bíróság összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit. A jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával – az iratokból megállapíthatóan – az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [51]}.

[32] Az ügyeletellátási kötelezettség nem végezhető el csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő, az ESzCsM r. 15. § (6) bekezdésében és az EüM r. 4. § (2) bekezdés e) pontjában deklarált szerződés megkötése révén {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [94]}. Ebből következően a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a háziorvos, a házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a Korm. r. 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [53]}.

[33] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében téves jogértelmezés alapján helytelen következtetésre jutott. A perbeli ügyben nem a felperes részére kiadott működési engedély jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. A működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyletben való részvételre vonatkozó adat módosításával az alperes nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik szakmára, így a módosítást nem kellett, hogy megelőzze a szakmára előírt feltételek – újbóli – tisztázása. A felülvizsgálati kérelemben ennek (a működési engedélyben megjelölt szakma változatlanságának) alátámasztására felhozott érv nem ütközik a Kp. 117. § (3) bekezdésébe, mert nem új jogalapra, tényre vagy körülményre vonatkozik. Kizárólag annak van jelentősége, hogy a 2023. évben a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, ezért az alperesnek hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett, e körben nem volt mérlegelési lehetősége.

[34] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[35] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria jelen végzésben írt jogértelmezését követve kell újból döntenie a felperes keresetéről, az ott megjelölt valamennyi eljárási és anyagi jogi jogsérelemről. Az Ákr. 104. § (3) bekezdés *a)* pontjával kapcsolatos kereseti érvelés elbírálása során tekintettel kell lennie a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozatában kifejtettekre is.

A döntés elvi tartalma

[36] *A háziiorvosi alapellátáshoz kapcsolódó ügylet ellátási formájában jogszabálymódosítás folytán bekövetkezett változásra tekintettel az egészségügyi szolgáltató működési engedélye további vizsgálat nélkül hivatalból módosítható.*

Záró rész

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[38] A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel határozott.

[39] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § *d)* pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. július 1.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit
bíró